

Zbornik sudske prakse

Predmet C-553/16

„TTL” EOOD

protiv

Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praksa” – Sofija

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno pružanje usluga – Oporezivanje društava – Plaćanja koja rezidentno društvo izvrši nerezidentnim društvima za najam vagonskih cisterni – Obveza ubiranja poreza po odbitku na prihode nacionalnog podrijetla isplaćene nerezidentnom društvu – Nepoštovanje – Konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Naplaćivanje zateznih kamata od rezidentnog društva zbog neplaćanja poreza po odbitku – Kamate koje se duguju za razdoblje od isteka zakonskog roka za plaćanje do dana na koji su podneseni dokazi o primjeni konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Nepovratne kamate”

Sažetak – Presuda Suda (sedmo vijeće) od 25. srpnja 2018.

1. *Prethodna pitanja – Nadležnost Suda – Granice – Zahtjev za tumačenje odredbi prava Unije koje su očito neprimjenjive u glavnom postupku – Neprimjenjivost članka 5. stavka 4. i članka 12. točke (b) UEU-a u pogledu nacionalnog propisa*

(čl. 5. st. 4. i čl. 12. t. (b) UEU-a; čl. 267. UFEU-a)

2. *Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Isplata prihoda koju rezidentno društvo države članice izvrši društvu s poslovnim nastanom u drugoj državi članici – Isplata koja podliježe porezu po odbitku osim ako nije drukčije propisano konvencijom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja – Konvencija kojom se nerezidentno društvo oslobađa od plaćanja svih poreza u prvoj državi članici – Dokaz o uvjetima koji omogućuju primjenu oslobođenja koji je nepravodobno podnijelo nerezidentno društvo – Obveza rezidentnog društva koje nije provelo navedeni odbitak da plati nepovratne zatezne kamate – Nedopuštenost*

(čl. 56. UFEU-a)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 31.-35.)

2. Članak 56. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, u okviru kojeg isplata prihoda od strane rezidentnog društva društvu sa sjedištem u drugoj državi članici načelno podliježe porezu po odbitku, osim ako nije drukčije određeno konvencijom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između tih dviju država članica, ako taj propis nalaže rezidentnom društvu koje ne obustavi ni ne uplati taj porez poreznim tijelima prve države članice plaćanje nepovratnih zateznih kamata za razdoblje između isteka roka za plaćanje poreza na prihod i dana na koji je nerezidentno društvo dokazalo da su uvjeti za primjenu

konvencije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ispunjeni, iako, sukladno toj konvenciji, nerezidentno društvo u prvoj državi članici ne treba platiti porez ili treba platiti manji porez od onog koji se obično mora platiti na temelju poreznog prava te države članice.

Što se tiče razloga koji su navedeni kako bi se opravdalo ograničenje slobode pružanja usluga, kao što je to navedeno u točki 53. ove presude, Sud je već presudio da potreba osiguranja učinkovitosti povrata poreza kao i ona osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora predstavljaju važne razloge u općem interesu koji mogu opravdavati ograničenje slobodnog pružanja usluga. Sud je također presudio da se uvođenje sankcija, uključujući i one kaznene naravi, može smatrati nužnim u cilju jamčenja djelotvornog poštovanja nacionalnog propisa, pod uvjetom, međutim, da su narav i iznos nametnute sankcije u svakom pojedinačnom slučaju proporcionalni težini povrede koja se njome sankcionira (vidjeti u tom smislu presudu od 26. svibnja 2016., NN (L) International, C-48/15, EU:C:2016:356, t. 59. i navedenu sudsku praksu). Međutim, nacionalni propis koji predviđa sankciju u obliku nepovratnih kamata, koje su obračunate na temelju iznosa dugovanog poreza po odbitku u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i naplaćuju se za razdoblje od dana na koji je porez dospio do dana na koji su poreznim tijelima podneseni dokumenti koji dokazuju primjenjivost konvencije za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja, ne može osigurati ostvarenje ciljeva navedenih u prethodnoj točki ako se utvrdi da se na temelju relevantne konvencije porez ne treba platiti. Naime, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku ne postoji veza između, s jedne strane, iznosa kamata koje se zahtijevaju i, s druge strane, iznosa dugovanog poreza, koji ne postoji, ili ozbiljnosti kašnjenja u podnošenju tih dokumenata poreznim tijelima. Osim toga, takva sankcija prekoračuje ono što je nužno za postizanje navedenih ciljeva, s obzirom na to da se iznos dospjelih kamata može pokazati pretjeranim u odnosu na iznos dugovanog poreza i da nije predviđena mogućnost povrata tih kamata.

(t. 57., 59., 60., 63. i izreka)